

OPONENTSKÝ POSUDEK K DIPLOMOVÉ PRÁCI MAGISTERSKÉHO STUDIA NA AVU PRAHA

Oponent:

Mgr. Petr Pavelec, Ph.D.

Předkladatel diplomové práce:

Františka Černochová Hausdorfová

Název diplomové práce:

TECHNOLOGIE A RESTAUROVÁNÍ FIGURÁLNÍCH SGRAFITOVÝCH OMÍTEK

Obsah a cíl diplomové práce:

Cílem diplomové práce bylo seznámit se teoreticky i prakticky s problematikou restaurování a tvorby sgrafit. Studentka Františka Černochová Hausdorfová absolvovala za tímto účelem speciální teoretickou přípravu (mimo jiné přednášky na téma historie tvorby sgrafit, technika a metodologie jejich restaurování). Následně absolvovala praktické aktivity zahrnující:

1. Restaurování vybraného úseku novorenesančních sgrafitových omítek na fasádě budovy ateliéru Stanislava Suchardy v Nové Pace.
2. Vytvoření nového sgrafitového obrazu podle historické předlohy.
3. Vytvoření grafického listu technikou suché jehly podle historické předlohy stejné jako u sgrafita. Cílem této práce bylo prakticky reflektovat a vizualizovat výrazovou příbuznost sgrafitových obrazů a grafik, na což poukazuje textová část posuzované diplomové práce.

Hodnocení práce

Při hodnocení diplomové práce jsem bral v úvahu obsah konzultací, které jsem během diplomového projektu se studentkou vedl. Dále jsem hodnotil:

A/ Zpracování dokumentace k restaurování sgrafit na fasádě ateliéru Stanislava Suchardy v Nové Pace.

B/ Praktickou realizaci sgrafitového obrazu podle historické předlohy.

C/ Teoretickou reflexi realizace sgrafitového obrazu, která je součástí dokumentace k restaurování sgrafit

V úvodu hodnocení bych chtěl zvlášť vyzdvihnout a pozitivně zhodnotit, že studentka Františka Černochová Hausdorfová si jako diplomový projekt vybrala tvorbu a restaurování sgrafita, které je velmi specifickým výtvarným oborem. Restaurováním sgrafit se v praxi zabývají restaurátoři malíři i sochaři, stále ale v praxi památkové péče není dostatek specializovaných restaurátorů, který by odpovídal početnému a umělecky hodnotnému fondu sgrafitových památek v České republice. V tomto ohledu je proto potřebné pozitivně vnímat, že Akademie výtvarných umění v Praze, respektive Škola Jana Kracíka se tomuto tématu věnuje.

K vlastnímu diplomovému projektu konstatuji:

Studentka Františka Černochová Hausdorfová zpracovala restaurátorskou zprávu dokumentující restaurování sgrafit, které provedla pod vedením Mgr. Jana Kracíka. V restaurátorské dokumentaci uvedla potřebné informace o vlastním díle a popsala a fotograficky zdokumentovala postup restaurátorských prací. Tím prokázala, že se teoreticky i prakticky plnohodnotně seznámila s problematikou restaurování sgrafit.

Zkušenosti z restaurování i z paralelně probíhající teoretické přípravy následně ještě prohloubila vytvořením samostatného sgrafitového obrazu a grafického listu podle historické předlohy.

Z předložené dokumentace i z průběžných konzultací vyplývá, že studentka reflektuje umělecko-historické kontexty tvorby sgrafit a vnímá také neopominutelné širší souvislosti restaurátorského procesu, tj. zná legislativní stránku restaurování a je si vědoma, že jeho nezbytnou součástí je i komunikace s kompetentními subjekty památkové péče.

Z předložené dokumentace je patrné, že studentka zvládla nejlépe praktickou stránku projektu, tj. vlastní restaurátorský proces a vytvoření sgrafitového obrazu a grafiky. V teoretické reflexi se projevuje určitá nezkušenost, nedostatek hlubšího studia a zkušeností s textovým formulováním získaných poznatků. To se projevuje stylistickými chybami nebo formulačními nepřesnostmi. Závažnější je ale v tomto ohledu absence propojení obsahu textové části diplomové práce se zdroji, z nichž autorka pracuje. Zdroje sice udává na konci práce, i tam je ale patrné, že nejsou uvedeny všechny, s nimiž autorka pracuje, respektive, z nichž by měla čerpat. U uměleckého oboru, jehož výstupem je restaurovaná památka a nové dílo, by se takové nedostatky mohly jevit jako nepodstatné. Je ale nutné v tomto ohledu vycházet ze skutečnosti, že se jedná o diplomovou práci, kde studentka má prezentovat maximum ze získaných praktických i teoretických dovedností, a současně, že v praxi se dokumentace k restaurování archivuje. To znamená, že se nejedná o efemérní dokument. Právě naopak, jedná se o materiál, jehož informace mají být co nejobsažnější a nejpřesnější, neboť, jak praxe ukazuje, slouží v dlouhodobém časovém horizontu jako informační zdroj při následných opakovaných restaurátorských zásazích na dotčené památce. Je dnes v některých případech skutečností, že restaurátoři čerpají při opakovaném restaurování památek z restaurátorských zpráv starých i více než jedno století, přičemž každá relevantní informace v archivované restaurátorské zprávě pomáhá úspěšnému restaurování.

Vzhledem k výše uvedenému hodnotím předložený diplomový projekt klasifikačním stupněm:

Chvalitebně (2)

a doporučuji udělit studentce Františce Černochové Hausdorfové titul MgA.

Mgr. Petr Pavelec, Ph.D.

Ve švýcarském Lausanne dne 12.6. 2024